

наяве. Въ негово време още върлувала въ селото Плаково голѣмата чума. Населението избѣгало въ гората, а свещеникътъ останалъ да опѣва и рови умрѣлитѣ. Следъ неговата смъртъ въ новата църква поелъ божествената служба свещеникъ *х. Тодоръ Кръстевъ*, роденъ въ 1811 г., ржкоположенъ въ 1842 г., служилъ и подиръ Освобождението, умрѣлъ въ 1917 г. на 106 годишна възраст. Свещеникъ *х. Тодоръ* се отличавалъ съ голѣма пѣргавина. Въ нужда той обикалялъ и служилъ въ църквитѣ изъ всички околни села. На събори, на сватби, на опѣло, на голѣми празници безъ хаджи Тодора не можело. Пѣялъ низко, но приятно. Деветдесетъ годишенъ старецъ той мѣталъ дисаги презъ рамо, отивалъ презъ Мариино — Церова Кория въ Горна-Орѣховица на пазаря и до вечерята презъ Търново се връщалъ пешъ въ село бодъръ, за почуда на младитѣ. Неговъ помощникъ свещеникъ билъ *Стоянъ Колевъ* (1866 — 1886 г.). Синътъ на свещеникъ Тодоръ *Слави Т. Българановъ*, следъ дълго учителствуване, приелъ свещеническия санъ и продължилъ работата на покойния си баща до надъ 70 годишна възраст. Неговъ помощникъ билъ свещеникъ *Петъръ Ц. Поповъ*, който учителствувалъ презъ 1884 — 1885 год. въ Плаково и се ржкоположилъ презъ 1887 г. Следъ свещеникъ *Слави Т. Българановъ* билъ ржкоположенъ за свещеникъ *Никола Йордановъ* отъ с. Плаково. Той свещенодействува и днесъ.

Метохъ и училище.

Западно, подъ новата църква, нѣколко стѣпала по-низко отъ църковния дворъ, е построенъ метохъ, широкъ и дълъгъ, по образеца на светогорскитѣ метоси, предназначени за нѣколко служби. Метохътъ съществува и днесъ като яка и голѣма сграда, натоварена изобилно съ грамаденъ строителенъ джбовъ материалъ. Поради времето и нуждитѣ метохътъ е преустройванъ и приспособяванъ нѣколко пѣти. Метохътъ заема голѣмо пространство и лежи близо до носа на тригълника, образуванъ отъ смѣсето на рѣкитѣ. Той се издига на два етажъ. Въ долния етажъ се помѣстваха избитѣ, препълнени съ грамадни бурии за вино и ракия, каци, хутии и всевъзможни лозарски потрѣби, зимницитѣ за зеленчукъ, особно отдѣление за коне, складна стая, стая за прислугата и др. Зидоветѣ на този катъ сж дебели, каменни и съ малки прозорци на северъ като бойници. Тѣ приличатъ на защитна стена, съ която се завършва върха на жгѣла. Горниятъ етажъ сжщо е широкъ и грамаденъ. Въ него се излиза по широка дървена стѣлба като въ манастиръ. Току-предъ стѣлбата горе се изсачаше широкъ чардакъ съ красивъ стоборъ. Чардакътъ, празниченъ день, често биваше постланъ съ рогозки, черги и шарени възглавници покрай стобора. Първенцитѣ и старейтѣ, щомъ излѣзаха изъ църквата, идваха на чардака, на-